

De Brief aan de Romeinen

Hoofdstuk 4

Bron: <http://www.middletownbiblechurch.org/romans/romans.htm>

Vertaalde versie: <http://www.verhoevenmarc.be/romeinen1.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling (ingekort) door M.V.

Introductie

De sleutelwoorden in Romeinen hoofdstuk 4 zijn “geloven” en “geloof”. Ze worden gevonden in Romeinen 4: 3, 5, 11, 12, 13, 14, 16, 18, 19, 20, 24. Rechtvaardiging is **door geloof** en niet door werken. Hoe weten we dit? Het Oude Testament bewijst dit (zoals getoond door Abraham en David)!

Romeinen 4:1

1 Wat zullen wij dan zeggen dat Abraham, onze vader, wat het vlees betreft verkregen heeft?

Hoe werd Abraham gerechtvaardigd? Hoe werd hij gered? Hoe verkreeg Abraham de gerechtigheid van God? Wat is waar in zijn geval? Wat ontdekte Abraham?

Romeinen 4:2

2 Immers, als Abraham uit werken gerechtvaardigd is, heeft hij iets om zich op te beroemen, maar niet bij God.

Ter wille van het argument neem Paulus iets aan wat niet waar is. “Laten we aannemen dat Abraham gerechtvaardigd werd door werken. Als dat waar zou zijn dan kon hij roemen”. Om te zien hoe roemen geheel uitgesloten is van echte redding, zie Romeinen 3:27 en Efeziërs 2:8-9. Er is slechts één soort van roemen dat acceptabel is voor God: ROEMEN IN DE HEER (1 Korinthiërs 1:29, 31), en dat betekent alle verdienste en lof aan God geven voor wat HIJ HEEFT GEDAAN!

Het is vanzelfsprekend dat een zondig persoon nooit kan roemen voor God (zie 1 Korinthiërs 1:29 en de laatste 4 woorden in Romeinen 4:2), en dus is het evident dat Abraham niet kon gerechtvaardigd worden door werken.

Noot: Hoe kunnen we zeggen of een persoon roemt in zichzelf of in de Heer? Hoe kunnen we zeggen of een persoon vertrouwt op zichzelf of op Christus? Soms kan een vraag zoals volgende onthullend zijn: “Als u voor God zou staan en Hij zou zeggen: ‘welk recht hebt u om in Mijn heilige aanwezigheid te komen?’ wat zou u dan zeggen?” Luister goed naar het antwoord en zie of de persoon rekent op zichzelf of rekent op Jezus Christus. Voor meer hulp om na te gaan of een persoon een ware gelovige is die vertrouwt op Jezus Christus zonder iets meer, zie onze studie met de titel: “Ben ik een *Echte* gelovige?”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/echteGelovige.pdf> (NL).

Romeinen 4:3

3 Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend.

Werd Abraham gered (gerechtvaardigd) door werken of door geloof? Deze vraag is cruciaal. Alle religies van de wereld (culten en sekten inbegrepen) leren een soort van redding door werken – dat de mens bepaalde dingen moet doen en aan bepaalde vereisten moet voldoen om gered te worden en Gods gunst te verdienen. Gods weg van redding is geheel anders. De mens heeft **uitermate gefaald** om tegemoet te komen aan Gods vereisten (Romeinen 1-3) maar God door Christus heeft het voor de zondige mens mogelijk gemaakt om gered en gerechtvaardigd te worden.

Dit vers leert dat **de Bijbel** de enige gezagsbron is inzake geloof en praktijk. De Bijbel alleen beantwoordt de belangrijke vragen van het leven. “Wat zegt de Schrift?” Dit is het enige wat echt telt! Het maakt niet uit wat de Paus of priesters of pastors zeggen. Wat God zegt is al wat telt!

Waarom koos Paulus Abraham als het bijzonderste voorbeeld van hoe een persoon wordt gered? Abraham is van hoog aanzien door miljoenen mensen wereldwijd. Voor de Joden is hij de vader van de Joodse natie. Voor moslims is Abraham de vader van Ismaël die de vader is van de Arabieren. Misschien kunnen we dit gebruiken als hulpmiddel voor Joden en moslims. **“Heeft iemand u ooit verteld hoe Abraham een rechtvaardig man werd?”**

Hoe werd Abraham gerechtvaardigd? Paulus citeert Genesis 15:6. Hier staat dat Abraham gerechtvaardigd werd door GELOOF. “Hij geloofde God” en zo werd hij gerechtvaardigd. Dit vers zegt absoluut niets over werken of daden! Hoe wordt een mens vandaag gered? Zie Efeziërs 2:8-9 (op dezelfde manier als Abraham!) Alle mensen in alle tijdperken werden altijd gered middels “GENADE DOOR GELOOF”. Echter, de inhoud van geloof was niet altijd hetzelfde. Bijvoorbeeld; wat moest Abraham geloven om gered te worden (zie Genesis 15:5 en vergelijk Genesis 12:1-3)? Wat moeten mensen vandaag geloven om gered te worden (zie Galaten 2:20; Romeinen 10:9; 1 Korinthiërs 15:1-4; enz.)?

WAT MOET EEN MENS DOEN OM GERED TE WORDEN? -- Dit is altijd hetzelfde geweest in elk tijdperk. U moet God geloven en Hem op Zijn Woord nemen. U moet vertrouwen op een getrouwe God. Redding is door geloof. Redding is altijd en voor altijd gebaseerd op het vergoten bloed van Jezus Christus.

Volgens Romeinen 4:3 rekende God Abrahams geloof als gerechtigheid. Dit is wat rechtvaardiging betekent. Denk aan een bankrekening. Hoeveel gerechtigheid hebt u op uw bankrekening (Romeinen 3:10)? Wat hebt u op uw bankrekening als een gelovige in Jezus Christus (zie Romeinen 3:22)? God plaatst Zijn gerechtigheid op mijn bankrekening!

Hebt u al het wonderlijke van 2 Korinthiërs 5:21 beschouwd? “Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem”. **Hij nam mijn zonde en ik neem Zijn gerechtigheid!**

Romeinen 4:4

4 Aan hem nu die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar wat men hem verschuldigd is.

Dit vers beschrijft de mens die werkt. Het volgende vers (vers 5) beschrijft de mens die niet werkt (de gelovige). De persoon die werkt (vers 4) verwacht een beloning voor zijn werk. Hij gelooft dat zijn goede werken hem redding en vrede met God kunnen verdienen. Zie het contrast in deze verzen:

Het systeem van werken	De weg van geloof
De persoon die werkt (vers 4).	De persoon die niet werkt (vers 5).
De religieuze persoon (vers 4) die overtuigd is van eigen gerechtigheid.	De gelovige persoon die los van Christus goddeloos is (vers 5).
SCHULD – wat God mij verschuldigd is.	GENADE – wat God me geeft.
Loon – wat ik heb verdiend.	Gave – wat ik niet verdien.
Roemen (vers 2) – “Zie wat ik heb gedaan om mijn redding te verdienen en Gods vrede te winnen!”	Dankzegging – “Wat een groot schuldenaar ben ik tegenover de geschonken genade!”

Als God ons zou geven wat wij verdienen, wat zou dat dan zijn (Romeinen 6:23; Romeinen 1:29-32; enz.)? God is ons geen redding verschuldigd maar Hij geeft redding door Christus door Zijn genade. Door zijn werken verdient de zondige mens enkel veroordeling, verdoemenis en eeuwige dood.

Romeinen 4:5

5 Bij hem echter die niet werkt, maar gelooft in Hem Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid.

De meeste mensen vandaag geloven dat het middel om gered te worden bestaat uit “GOED ZIJN”. Zij geloven en onderwijzen dat redding wordt verdiend door goed te zijn (wat ook de standaard is van “goed” die zij hanteren). Romeinen 4:5 leert dat het middel om gered te worden **niet** bestaat uit goed zijn maar **geloof**. Niemand van ons kan “goed genoeg” zijn om tegemoet te komen aan Gods heilige en volmaakte standaard van goedheid.

“Bij hem echter die niet werkt” – wanneer een persoon niet werkt dan rust hij! Redding (rechtvaardiging) is niet werken maar RUSTEN op het werk van een Ander (Johannes 19:30). De gelovige zijn geloof in Christus wordt gerekend als gerechtigheid (zoals in het geval van Abraham – vers 3).

Veel mensen zijn niet gered omdat zij zich niet zien als GODDELOOS, en dus zien zij niet de nood aan redding. Wij moeten onszelf zien zoals God ons zien. Hoe beschrijft God u in Romeinen 5:6? In Romeinen 5:8? In Romeinen 5:10?

Er is in Romeinen 4:4-5 een groot contrast tussen wie WERKT en wie NIET WERKT (gelovigen). Er is een hemel/hel van verschil tussen de twee groepen. Alle religieuze mensen in de wereld (inbegrepen culten, sekten en “ismen”) kunnen beschreven worden door het kleine woord “DOEN”! Dit ene woord kenmerkt hun religie van werken. Zij trachten dit en dat te doen om acceptatie door God te verdienen. Bijbels Christendom (Gods weg van redding) wordt gekenmerkt door het woord “GEDAAN”! “Ik leg mijn ziel helemaal te rusten in wat Jezus Christus voor mij heeft GEDAAN op het kruis!” Welk woord beschrijft het best uzelf? Zie het zeer interessante artikel door C.H. Mackintosh: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/DOE-of-GEDAAN.pdf> (NL).

Romeinen 4:6 – De Drie grote toerekeningen

6 Zoals ook David de mens zalig spreekt aan wie God gerechtigheid toerekent, zonder werken:

“Toerekent”: De Bijbel spreekt van drie toerekeningen:

Drie grote toerekeningen:

1. **Adams zonde werd toegerekend aan het hele menselijke ras (Romeinen 5:12).** “In Adams val, zondigden we allemaal!” Zie ook Romeinen 5:18-19. God ziet de hele wereld als schuldig.
2. **'s Mensen zonde werd toegerekend aan Jezus Christus toen Hij stierf aan het kruis (2 Korinthiërs 5:21).** Hij werd “zonde gemaakt voor ons”. De zonden van de hele wereld werden op Jezus Christus gelegd, het Lam van God (Johannes 1:29 en 1 Johannes 2:2). God voorziet in redding voor allen.
3. **Gods gerechtigheid wordt de zondaar toegerekend die gelooft in Jezus Christus (Romeinen 4:6 en zie ook 2 Korinthiërs 5:21; Romeinen 3:22 en 4:5).** God ziet de gelovige als volmaakt rechtvaardig in Jezus Christus. Een zondaar heeft geen voordeel met alles wat Christus heeft volbracht aan het kruis tenzij hij in Hem gelooft.

De eerste 2 zijn feiten. De 3de wordt enkel waar door geloof (zie Romeinen 5:17).

Romeinen 4:6-8 – Het voorbeeld van David

6 Zoals ook David de mens zalig spreekt aan wie God gerechtigheid toerekent, zonder werken:
7 Welzalig zijn zij van wie de ongerechtigheden vergeven, en van wie de zonden bedekt zijn,
8 welzalig is de man aan wie de Heere de zonde niet toerekent.

David leefde onder de Mozaïsche wetsbedeling. Hoe werd hij gered? Door het houden van de wet? Nee! In feite was David een wetsovertreder (zie 2 Samuël 11 – een overspeler). David werd op dezelfde manier gered als Abraham werd gered, en op dezelfde manier worden mensen gered vandaag: middels GENADE DOOR GELOOF (Efeziërs 2:8-9). Deze verzen tonen dat David werd ge-

rechtvaardigd (Gods gerechtigheid werd hem toegerekend) zoals Abraham. David werd gerechtvaardigd “zonder werken” (vers 6). Dezelfde expressie “zonder werken” wordt gevonden in Romeinen 3:28.

Andermaal gaat Paulus naar de Schrift om zijn punt te verdedigen. Hij citeert uit Psalm 32:1-3 die geschreven werd door David. Merk op dat de leer van RECHTVAARDIGING ook de waarheid van VERGIFFENIS omvat. Vergiffenis is hier beschreven op drie manieren:

1. Ongerechtigheden zijn vergeven.
2. Zonden zijn vergeven.
3. De zonde zal mij NOOIT toegerekend worden

Zie de nadruk op het woord WELZALIG (gelukkig). Zie Romeinen 4:6, 7, 8, 9. De echte sleutel naar geluk is niet rijkdom, succes, populariteit, intellectuele verworvenheid, macht, of wat dan ook waar mensen naar streven. De persoon die waarlijk gezegend is, is de persoon die door geloof in Jezus Christus WEET dat zijn zonden volledig bedekt en vergeven zijn. Hij weet dat alles in orde is tussen hem en zijn Schepper.

Hebt u ooit nagedacht over de volheid en het wonderlijke van Gods vergiffenis die mogelijk werden door het kruis van Christus? Beschouw de volgende passages:

1. Micha 7:19 – Mijn zonden zijn voor altijd verdwenen!
2. Jeremia 50:20 – Mijn zonden zullen niet gevonden worden!
3. Psalm 103:10-12 – Hoever heeft God mijn overtredingen van mij verwijderd?
4. Jesaja 38:17 – Mijn zonden zijn volledig uit het zicht weggegooid!
5. Jesaja 44:22 – Mijn zonden zijn uitgedelgd!
6. Jesaja 1:18 – Mijn zonden zijn weggebleekt!
7. Hebrëen 10:16-17 – Aan mijn zonden zal God BESLIST NIET MEER denken.
8. Leviticus 16:20-22 – De schuldbelijdenis op de bok moest de wildernis in gestuurd worden (ze moest verloren gaan)!
9. Johannes 1:29 – “wegneemt”. Mijn zonden zijn helemaal weggenomen.

Voor een andere studie over vergiffenis zie “De twee aspecten van vergiffenis”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/vergifenis-2-aspecten.pdf> (NL).

Romeinen 4:9

9 Geldt deze zaligspreking nu alleen voor besneden mensen of ook voor onbesneden mensen? Wij zeggen immers dat aan Abraham het geloof gerekend is tot gerechtigheid.

Besnedenen = het Joodse volk (zij die afstammen van Abraham, Izaak en Jakob).

Onbesnedenen = de Heidenen (alle anderen).

Wie ontvangt de zegen van Gods gerechtigheid? Zowel Heidenen als Joden. Het is geen monopolie van de Joden. De zegen over de Heidenen wordt elders in Romeinen besproken: Romeinen 3:22 (Gods gerechtigheid is voor allen die geloven) en Romeinen 3:29 en Romeinen 10:12-13.

Romeinen 4:9b-10

9 Geldt deze zaligspreking nu alleen voor besneden mensen of ook voor onbesneden mensen? Wij zeggen immers dat aan Abraham het geloof gerekend is tot gerechtigheid.

10 Hoe is het hem dan toegerekend? Toen hij besneden was of als een onbesneden? Niet als besneden, maar als onbesneden!

Paulus refereert opnieuw naar Genesis 15:6, de sleutelpassage die aantoont dat Abraham gerechtvaardigd werd door geloof. Gebaseerd op deze passage stelt Paulus dan een belangrijke vraag in vers 10: “Toen Abraham gerechtvaardigd werd (in Genesis 15:6) was hij toen een Jood of een Heiden? Was hij besneden of onbesneden? Wat kwam eerst, zijn redding of zijn besnijdenis? Het antwoord is vanzelfsprekend. Abraham werd gered (Genesis 15) lang vóór hij besneden werd (Genesis 17:24). Nadat Abraham gered werd, werd zijn zoon Ismaël geboren (Genesis 16:11) en deze jongen was 13 jaar oud toen Abraham besneden werd (Genesis 17:25). Dus, Abraham werd eerst gerechtvaardigd en daarna meer dan 13 jaar later besneden. Zoals Stifler heeft gezegd in zijn commentaar op Romeinen: “Paulus heeft het roemen van de Jood omgekeerd. Het is niet de Heiden die naar de besnijdenis van de Jood moet komen voor redding; het is de Jood die moet komen naar het geloof van de Heiden, een geloof zoals Abraham dat had lang voordat hij besneden werd”.

Romeinen 4:11-12

11 En hij heeft het teken van de besnijdenis ontvangen als een zegel van de gerechtigheid van het geloof dat hij had toen hij nog onbesneden was, opdat hij een vader zou zijn van allen die geloven, hoewel zij onbesneden zijn, opdat ook hun de gerechtigheid toegerekend zou worden;
12 en om een vader te zijn van hen die besneden zijn, voor hen namelijk die niet alleen besneden zijn, maar die ook wandelen in de voetsporen van het geloof van onze vader Abraham dat hij had toen hij nog onbesneden was.

Besnijdenis is 1° EEN TEKEN – tekenen zijn bedoeld om op iets te wijzen, en besnijdenis wijst op het geloof van Abraham en op de gerechtigheid die hem werd toegerekend, en 2° EEN ZEGEL zegels werden in de antieke wereld gebruikt om te tonen dat een document echt was. Abrahams besnijdenis wees op de echtheid en realiteit van zijn geloof. Abraham werd niet gerechtvaardigd omdat hij besneden was; hij werd besneden omdat hij gerechtvaardigd was geworden. Hetzelfde is vandaag waar met betrekking tot de waterdoop. Een mens wordt niet gered omdat hij werd gedoopt, hij werd gedoopt omdat hij werd gered. Het is niet de uitwendige rite die maakt dat een mens zich met God verzoent!

Abraham is de vader van ALLEN DIE GELOVEN (Romeinen 4:11). Hij is de vader van de getrouwen. Elke ware gelovige kan zeggen “Abraham is mijn vader en ik ben zijn kind”. Elke gelovige Heiden kan dit zeggen (Romeinen 4:11) en elke gelovige Jood kan dit zeggen (Romeinen 4:12). Ongelovige Joden kunnen fysische afstamming van Abraham claimen, maar wanneer het aankomt op geloof vertonen zij geen familiegelijkenis met hem (zie Mattheüs 3:7-10 en Johannes 8:33, 37, 38, 39-44). Kinderen zouden moeten gelijken op hun ouders, en ongelovigen hebben geen geestelijke gelijkenis met Abraham die een gelovige was.

De andere passages die leren dat Abraham de geestelijke vader is van gelovigen, zijn Romeinen 4:16 en Galaten 3:7, 8, 9, 14, 26-29 (zij die Christus toebehoren door geloof zijn Abrahams nageslacht) en vergelijk Lukas 19:9. Het verslag van Lukas 16:19-31 is erg interessant in het licht van wat we zojuist hebben geleerd. Wie is de “Vader” (Lukas 16:24) die gezien wordt in het paradijs? In feite wordt deze plaats “de schoot van Abraham” genoemd (vers 22). Dat is de plaats waar de getrouwen naartoe gaan en Abraham is de vader van de gelovigen. De tragedie is dat de rijke man Abraham nooit kende als zijn geestelijke vader (vers 24). Hij was rijk maar niet rijk aan geloof (vergelijk Jakobus 2:5).

Fysisch was Abraham niet enkel de vader van de Joden (zij die afstamden van Izaak en Jakob) maar hij was ook de vader van dezen die voortkwamen uit Ismaël (de Arabieren) en zij die voortkwamen uit Ezau (de Edomieten). Geestelijk is Abraham de vader van allen die geloven, Jood of Heiden.

Wandelt u in de “geloofsvoetsporen” van Abraham (Romeinen 4:12)? Vertoont u de familietrekken? Neemt u God op Zijn Woord? Bent u een gelovige in dezelfde God waarin Abraham zijn vertrouwen legde?

Romeinen 4:13

13 Want niet door de wet is de belofte aan Abraham of zijn nageslacht gedaan dat hij een erfgenaam van de wereld zou zijn, maar door de gerechtigheid van het geloof.

Herinner u de context. Het sleutelwoord in dit hoofdstuk is “geloof/geloven”. Abrahams kinderen zijn “allen die geloven” (vers 11). Wij moeten familiegelijkenis vertonen! Wij moeten wandelen in Abrahams gelovige voetsporen (vers 12). Wij moeten God op Zijn Woord nemen zoals Abraham deed (vers 3).

Erfgenaam = bezitter

De belofte in vers 13 wordt nergens in het Oude Testament gevonden met exact deze woorden. Nergens zegt God daar: “Abraham, u zal erfgenaam van de wereld zijn”. Dit is Paulus’ manier om de zegeningen en rijkdommen te beschrijven die toebehoren aan Abraham en zijn nageslacht.

Merk op dat deze belofte niet enkel voor Abraham is, maar ook voor heel zijn nageslacht (zie vers 13 en 16). Dus, de belofte geldt voor Abraham en alle gelovigen; zij zullen erfgenamen van de wereld zijn en de aarde bezitten!

Abrahams opperste nageslacht is de Heer Jezus Christus (zie Galaten 3:16). Het is Jezus Christus (Gods Messias, Gods gezalfde Koning – Psalm 2:1-2) Die de aarde zal bezitten volgens Psalm 2:8 (vgl. ook vers 12). De aarde behoort Hem toe. Het is Zijn Koninkrijk! Abraham en heel zijn geestelijke nageslacht (gelovigen) zullen delen in de zegeningen van dit koninkrijk.

Dus, de uitdrukking “erfgenaam van de wereld” betekent essentieel “deel uitmaken van Christus koninkrijk”. Hoe wordt volgens Romeinen 4:13 een mens erfgenaam van de wereld? Niet door de wet maar door geloof. Geloof opereert volgens een heel ander principe: **God geeft en ik ontvang**. Ik ben niet waardig iets te ontvangen maar God geeft wat ik niet verdien (dat is genade!)

Romeinen 4:14

14 Immers, als zij die uit de wet zijn, erfgenamen zijn, is het geloof zonder inhoud geworden en is de belofte tenietgedaan.

Omwille van het argument neemt Paulus iets aan wat **niet waar** is. Er zijn grote contrasten hier: wet in contrast met genade; werken in contrast met geloof; een systeem van verdienste in contrast met Gods vrije gave en onverdiende goedheid; vervullen van Gods Wet in contrast met het geloven van Gods belofte. De wet eist volmaakte gehoorzaamheid; redding vereist Gods genade. De weg van de wet is gebaseerd op ’s mensen beste inspanningen, die echter nooit voldoende zijn; de wet van het geloof is gebaseerd op Christus’ volbrachte werk aan het kruis (Johannes 19:30) dat volmaakt genoegzaam is. Gods heilige wet veroordeelt uitermate de beste mens; Gods verbluffende genade rechtvaardigt de ergste mens. Door de wet is de zondaar veroordeeld en staat hij onder Gods toorn; door genade wordt de zondaar gered en is hij onder Gods bescherming. Wet en genade zijn altijd tegenovergestelde principes (zie Romeinen 11:6).

Als zij die onder de wet zijn erfgenamen zouden zijn, dan is het niet mijn **geloven** wat telt maar mijn **doen** wat telt! Ik moet mijn gaan naar het koninkrijk verdienen door mijn werken en door mijn gehoorzaamheid aan de wet. Uiteraard, de wettelijke weg van redding is totaal onmogelijk (zie Lukas 10:25-28 – “Doe dat en u zult leven”, maar geen zondaar kan ooit deze dingen doen!). De belofte zou dan zonder effect zijn! Niemand zou dan een erfgenaam kunnen zijn; alle onrechtvaardige wetsovertreders zouden uitgesloten zijn (vergelijk 1 Korinthiërs 6:9-10 en Efeziërs 5:5).

Romeinen 4:15

15 De wet brengt immers toorn teweeg, want waar geen wet is, is ook geen overtreding.

De wet brengt toorn teweeg. De wet kan enkel een vloek teweegbrengen, geen zegen (Galaten 3:10). Waarom? Wegens mijn toestand als zondaar. Een zondaar kan Gods heilige wet niet houden en dus ben ik een wetsovertreder. Gods toorn moet over mij komen!

De wet brengt geen gerechtigheid, zegen of een erfenis, ze brengt enkel Gods toorn. Als een mens de wet zou kunnen houden dan zou hij leven (Lukas 10:28 – “Doe dat en u zult leven”). De wet verwekt toorn wegens de overtreding ervan door zondige mensen. Waar de wet is, daar is overtreding, en waar overtreding is daar moet Gods toorn zijn. De wet werkt toorn, veroordeling en dood (vgl. 2 Korinthiërs 3:7, 9). Hoe dwaas zijn zij die zich willen plaatsen onder de ontzagwekkende eis van Gods heilige wet. Paulus zegt dat zulke mensen zelf de wet niet houden (Galaten 6:13). Petrus stemt

in met Paulus (Handelingen 15:9-11). De Heer Jezus zei: “**niemand** van u doet de wet” (Johannes 7:19).

Romeinen 4:16

16 Daarom is het uit het geloof, opdat het zou zijn naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht, niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit het geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen,

Het eerste deel van dit vers kan geparafraseerd worden als volgt: “Vermits de wet niets kan realiseren dan toorn, is de beloofde erfenis door geloof opdat ze door genade zou zijn (Gods vrije gave aan zondaars die tot geloof komen)”.

Rechtvaardiging door werken van de wet hangt van de mens af en moet falen omdat een mens een zondaar is. Rechtvaardiging door geloof hangt enkel af van God en het volbrachte kruiswerk van Christus. Het kan niet falen omdat God niet kan falen!

“Zeker” – het is een zeker ding! Elke gelovige zou moeten kunnen zeggen: “Ik ben zeker dat de beloofde erfenis de mijne is! (Zie de discussie onder Romeinen 4:13).

Abraham is de vader van allen die geloven (4:11), Jood of Heiden (4:11, 16)! Hij is de “vader van vele volken” (4:17). Hij is de geestelijke vader van allen die geloven uit elke stam, taal, volk en natie (vgl. Openbaring 5:9).

Als de belofte door de wet zou zijn dan zou die beperkt zijn tot de Joden alleen, omdat het aan hen was dat de wet werd gegeven (zie Romeinen 9:4). Maar de belofte was door genade zodat alle gelovigen (Jood of Heiden) de belofte konden genieten.

Romeinen 4:17

17 zoals geschreven staat: Ik heb u tot een vader van vele volken gemaakt. Dit was hij tegenover Hem in Wie hij geloofd heeft, namelijk God, Die de doden levend maakt, en de dingen die niet zijn, roept alsof zij zijn.

Merk op dat het eerste deel van dit vers een inlas is. Deze inlas is een citaat uit Genesis 17:5. Verwonderlijk is dat dit in de verleden tijd staat (niet “Ik zal u maken” maar “Ik heb u gemaakt”). God spreekt alsof dit een volbrachte zaak is! Izaak bestond niet eens toe God deze woorden sprak! Een gelijkaardig voorbeeld staat in Romeinen 8:30 – “...die heeft Hij ook verheerlijkt”. In Gods gedachten is het reeds gedaan!

Abraham stelde geloof in een ontzagwekkende God. Hij kwam te geloven dat GOD IS (vgl. Hebr. 11:6). Hij geloofde dat God twee verbluffende dingen kan doen:

1. DIE DE DODEN LEVEND MAAKT. Abraham en Sara waren dood in de zin dat zij geen leven konden voortbrengen (zie Romeinen 4:19 en Hebr. 11:11-12). Uit de dode baarmoeder van Sara bracht God leven voort. Later toen Abraham werd gezegd zijn enige zoon Izaak te doden, wist hij dat God zijn dode zoon terug tot leven zou brengen omdat hij wist dat God Zijn belofte moest houden (Hebr. 11:17-19 en vgl. Genesis 22:5). Aldus werd Izaak een type van Christus die opgeofferd werd om te sterven en daarna terug tot leven werd gebracht (vgl. Hebr. 11:19 en Romeinen 4:24-25). Vandaag is God nog steeds bezig met leven te geven aan hen die dood zijn (Efeziërs 2:1, 5; Johannes 5:24; 6:47; 1 Johannes 5:11-12; enz.).

2. DIE DE DINGEN DIE NIET ZIJN, ROEPT ALSOF ZIJ ZIJN. Dit verwijst naar de dingen die bepaald zijn door God maar die nog niet vervuld zijn. God vertelde over Izaak vóór deze bestond in de tijd. God verklaart het einde vanaf het begin (Jesaja 46:9-11). God kon door Jesaja alles vertellen over de Perzische koning (“Cyrus”, KJV/“Kores”, HSV) jaren voordat hij bestond en jaren voordat hij zijn naam kreeg (zie Jesaja 45:1).

We moeten opmerken dat Abrahams geloof gebaseerd was op de belofte van God. Echt geloof is altijd gefixeerd op de feiten van Gods Woord. Sommige mensen denken dat als een persoon iets sterk genoeg gelooft het ook zal uitkomen (ongeacht of God het heeft gezegd of niet)! Dat is geen bijbels geloof (vergelijk Romeinen 10:17).

Romeinen 4:18

18 En hij heeft tegen alles in gehoopt en geloofd dat hij een vader van vele volken zou worden, overeenkomstig wat gezegd was: Zo zal uw nageslacht zijn.

Als Abraham enkel naar Sara had gekeken en naar zijn situatie en omstandigheden, dan had hij kunnen zeggen: “HET IS HOPELOOS”! De omstandigheden waren helemaal tegen en het was niet mogelijk dat het vlees nakomelingschap zou voortbrengen. Maar Abraham keek naar een almachtige God en fixeerde zijn geloof op Gods zekere belofte! Bij de mens is het onmogelijk maar bij God zijn alle dingen mogelijk. Gods Woord en Zijn belofte kunnen niet falen!

Romeinen 4:19

19 En niet verzwakt in het geloof, heeft hij er niet op gelet dat zijn eigen lichaam reeds verstorven was – hij was ongeveer honderd jaar oud – en dat ook de moederschoot van Sara verstorven was.

“Verstorven” = niet meer in staat leven voort te brengen (zie Hebrëeën 11:11-12). Zij waren te oud om nog kinderen te krijgen (zie hun beider leeftijden in Genesis 17:17).

Romeinen 4:20

20 En hij heeft aan de belofte van God niet getwijfeld door ongelof, maar werd gesterkt in het geloof, terwijl hij God de eer gaf.

“Niet getwijfeld” – Abraham werd niet onzeker. Hij gaf God de eer en nam Hem op Zijn Woord. Ongelof onteert God (zie 1 Johannes 5:10). De belofte faalt nooit, maar geloof faalt als we gaan twijfelen en onzeker worden te wijten aan ongelof.

Romeinen 4:21

21 Hij was er ten volle van overtuigd dat God ook machtig was te doen wat beloofd was.

Hier is een bijbelse definitie van geloof (vergelijk ook Handelingen 27:25).

Romeinen 4:22

22 Daarom ook is het hem tot gerechtigheid gerekend.

“Het” = zijn geloof (zie Romeinen 4:3, 5). Abraham werd gerechtvaardigd door geloof (4:3) en ontving zijn erfenis door geloof (4:13) en zijn nageslacht door geloof (4:17-19). Hij ontving helemaal niets door menselijke werken!

Romeinen 4:23-24

23 Nu is het niet alleen ter wille van hem geschreven dat het hem toegerekend is,
24 maar ook ter wille van ons, aan wie het zal worden toegerekend, aan ons namelijk die geloven in Hem Die Jezus, onze Heere, uit de doden opgewekt heeft,

Nu brengt Paulus de toepassing. Wat hebben Abraham en zijn geloof te maken met mensen die vandaag leven? Zij worden op dezelfde manier gered als Abraham: “Uit genade, door geloof” (Efeziërs 2:8-9)! God heeft één manier van redden in alle eeuwen! Zoals Abraham geloofde in een God die leven kon voortbrengen uit de dood, zo ook moet ik geloven (vers 24).

Er zijn enkele verschillen te bemerken. Abraham keek vooruit, wij moeten terug kijken. Abraham werd een onvervulde belofte gegeven, ons wordt een volbracht werk gepresenteerd! Zie de toekomstige belofte in Romeinen 4:18 – “zo zal” en vergelijk dit met de verleden benadrukking in Romeinen 4:25 – “is overgeleverd, en opgewekt”.

Als wij geloven in de God die Jezus opwekte uit de doden, zal ons geloof gerekend worden als gerechtigheid. Dezelfde God die Izaak uit de dood verwekte (eerst bij zijn conceptie en later in een beeld waarbij hij opgeofferd werd op het altaar) is dezelfde God die Jezus Christus uit de dood opwekte. Izaak is een type van Christus (Hebrëeën 11:19):

Izaak als beeld van Christus

Izaak	Christus
1. Offer op Moria (Genesis 22:2, 14)	1. Offer op Golgotha (Mattheüs 27:33)
2. Moest zelf het hout dragen (Genesis 22:6)	2. Moest zelf het hout dragen (Johannes 19:17)
3. Enige zoon (Genesis 22:2)	3. Enige zoon
4. Waar is het lam? (Genesis 22:7)	4. Zie het Lam! (Johannes 1:29)
5. Abraham spaarde zijn zoon niet (Hebreeën 11:17)	5. De Zoon niet gespaard (Romeinen 8:32)
6. Als het ware uit de dood opgewekt (Hebreeën 11:18-19)	6. God heeft Zijn Zoon opgewekt uit de dood (Handelingen 2:32)

Uit: <http://www.verhoevenmarc.be/schemas-kaarten.htm>

Romeinen 4:25

25 Die om onze overtredingen is overgeleverd, en opgewekt om onze rechtvaardiging.

Hier hebben we een bondige verklaring van het evangelie (het evangelie in een notendop). De twee grote feiten van het evangelie zijn de dood en de opstanding van Christus (vergelijk 1 Korinthiërs 15:1-4). Los van de opstanding zou er geen redding kunnen zijn en geen vergiffenis (zie 1 Korinthiërs 15:17). De opstanding van Christus is naast Zijn dood ook essentieel voor onze rechtvaardiging. Zoals William Newell zei:

Dit omvat dat God de gelovige een standplaats geeft in de Opgestane Christus ... Zijn dood en opstanding zijn onafscheidelijk met betrekking tot rechtvaardiging. Nu Christus is opgestaan verkondigt God aan mij: "Niet enkel zijn uw zonden weggedaan door Christus' bloed, zodat u gerechtvaardigd bent van alle dingen; maar ik heb ook Christus opgewekt, en u zal uw standplaats hebben in Hem. Ik heb u dit geloof gegeven in een Opgestane Christus, en verkondig u dat in Hem alleen nu uw standplaats is. Christus is uw leven en uw gerechtigheid".

Wij staan in een opgewekte Christus en IN HEM zijn wij volmaakt rechtvaardig. "Maar uit Hem bent u **in Christus Jezus**, Die voor ons is geworden wijsheid van God en gerechtigheid, heiliging en verlossing" (1 Korinthiërs 1:30) en "...opdat wij zouden worden gerechtigheid van God **in Hem**" (2 Korinthiërs 5:21). Zie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/geheimenisEvangelie.pdf>

TIEN ASPECTEN VAN RECHTVAARDIGING

1. De **Noodzaak** van Rechtvaardiging

Romeinen 3:10 – Het ontbreekt ons aan de nodige rechtvaardigheid.

Jesaja 64:6 – De rechtvaardigheid die wij menen te bezitten is niet goed.

1 Korinthiërs 6:9-10 – De onrechtvaardigen zullen Gods koninkrijk niet beërven.

2. De **Betekenis** van Rechtvaardiging

"Rechtvaardigen" – denk aan het woord "rechtvaardig".

"Rechtvaardiging" – denk aan het woord "rechtvaardigheid".

"**Rechtvaardigen**" betekent "rechtvaardig verklaren". Het is een juridische term (zie Deut. 25:1).

"Rechtvaardigen" betekent niet "rechtvaardig **maken**" (zie Lukas 7:29: de mensen "maakten" God niet rechtvaardig, zij **verklaarden** Hem rechtvaardig).

Het tegenovergestelde van rechtvaardiging is **veroordeling** (Deut. 25:1; Rom. 5:16-19).

3. Het **Probleem** van Rechtvaardiging

Romeinen 3:26 – Hoe kan God rechtvaardig zijn en tegelijkertijd de zondaar rechtvaardigen? Hoe

kan een rechtvaardige God een goddeloos en schuldig persoon rechtvaardigen (Rom. 4:5)? Los van het kruis van Golgotha kan er geen oplossing bestaan!

4. De **Basis** van Rechtvaardiging

“Gerechvaardigd **door Zijn bloed**” (Romeinen 5:9).

De plaatsvervangende dood van Christus is de enige basis voor de rechtvaardiging van de zondige mens (1 Petrus 3:18; 2 Korinthiërs 5:21; Jesaja 53:6).

Alle eisen van goddelijke rechtvaardigheid en gerechtigheid werden volkomen voldaan door het volbrachte werk van Christus op het kruis. God **oordeelde** Zijn Zoon (Rom. 8:3; 2 Kor. 5:21) opdat Hij de gelovige zondaar kon **rechtvaardigen** (Rom. 4:5). Mijn Plaatsvervanger nam mijn zonde op Zich opdat ik Zijn rechtvaardigheid (of gerechtigheid) zou ontvangen! (Jesaja 53:6; 2 Kor. 5:21). De dood van Christus is de enige basis voor rechtvaardiging; anders zou de dood van onze Redder “tevergeefs” zijn geweest (Galaten 2:21).

5. De **Bron** van Rechtvaardiging

“Om niet gerechvaardigd **door Zijn genade**” (Romeinen 3:24).

Het is allemaal uit God en allemaal uit genade! Wij verdienen Gods gave van rechtvaardigheid (of gerechtigheid) helemaal niet (vergelijk Rom. 5:15-16). De tollenaar verdiende ze niet (Lukas 18:13-14) en de “goddelozen” verdienen ze niet (Rom. 4:5)!

God in Zijn genade voorzag erin, en schenkt ze aan allen die geloven!

6. Het **Kanaal** van Rechtvaardiging

“**Door het geloof** gerechvaardigd” (Rom. 3:28; 5:1).

Hoe kan een zondaar deze volmaakte rechtvaardigheid verkrijgen? Ze wordt ontvangen “door geloof”. De zondaar wordt gerechvaardigd door de dood van Christus voor wat **de grondslag** betreft, en door geloof, voor wat **de toe-eigening** ervan betreft. De vrije gave van Gods rechtvaardigheid (of gerechtigheid) moet persoonlijk “ontvangen” worden (Romans 5:17).

7. Het **Voorbeeld** van Rechtvaardiging

Abraham is het grootste voorbeeld, aangebracht door zowel Paulus als Jakobus (Genesis 15:6; Romeinen 4; Jakobus 2).

8. Het **Resultaat** van Rechtvaardiging

Gods volmaakte rechtvaardigheid wordt mij toegerekend (Rom. 4:3-5) en dus ben ik volmaakt rechtvaardig - niet in mijzelf (ik ben nog steeds een zondaar) maar “**in Christus Jezus**” (2 Kor. 5:21; 1 Kor. 1:30). God aanziet mij als net zo rechtvaardig als Jezus Christus (1 Joh. 3:7), net alsof ik nooit zondigde, net alsof ik altijd Gods heilige wet op volmaakte wijze hield! Gerechvaardigd zijnd heb ik nu **vrede met God** (Rom. 5:1) en is er **geen veroordeling** (Rom. 8:1; Joh. 3:18; 5:24).

9. Het **Bewijs** van Rechtvaardiging

Jakobus zegt dat Abraham werd “gerechvaardigd door werken” (Jak. 2:14-22). Dit is hoe wij “ons geloof tonen”, en dit is hoe wij uitwendig de realiteit tonen van onze rechtvaardiging! Zie ook 1 Joh. 2:29; 3:7; 3:10.

10. De **Hoop** (toekomst) van Rechtvaardiging

Romeinen 8:30: “en die Hij gerechvaardigd heeft, die heeft Hij ook **verheerlijkt**”. In de geest van God is de verheerlijking (eeuwig leven) reeds een feit! Ze is gegarandeerd.